



Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Caietani

Cajetan, Thomas

Antverpiae, 1575

Litigans iudicialiter pro temporibus quadrupliciter peccare potest.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

tristandi hominem contradicendo. Vel materialiter, hoc est absque huiusmodi intentione. Et utroque modo est peccatum: quia contra rectam rationem exigentem hominem debere conuerteri delectabiliter ut decet. Et communiter est peccatum veniale, propter parvitudinem documenti intenti seu subsequentis: nam huiusmodi tristitia minimum quid est. Si tamen intenderet aliquis confundere hominem, aut contemptibilem reddere per huiusmodi contradictiones, esset peccatum mortale propter notabile proximi documentum.

*Litigans iudicialiter pro temporalibus
quadrupliciter peccare potest.*

Litigare in iudicio pro temporalibus rebus sibi iniuste dabitis, ut quotidie sit, peccatum est quadrupliciter. Primo ex irrationali causa: puta si ex cupiditate seu auaricia aut pertinacia quadam vel opprimendi aut molestandi causa litigatur. Secundo, ex modo personali: si contentione & quasi inimicè, non colloquendo &c. litigatur. Tertio, ex modo iudiciali: si fraudulenter, si peruerso producendo, probando prorogando, &c. litigatur. Quartò ex scandalo pusillorum, ut contingit quando frater contra fratrem, aut religiosi contra laicos grauatos filiis & filiabus, seu alias indigentes, &c. quibus deberent donare, litigant. Deberent enim praepositi proponere capitulo, & cum capitulo consilio blanda charitate aut donece, aut differre in pinguiorem fortunam (haec enim est vera fides boni dispensatoris rerum Christi) & non scandalizare mundum litibus, quasi suffocando debitorem (reddere quod debes) praetexu Ecclesie, quasi Christus non habeat unde aliunde cultores suos pascat.

Ludus dupliciter consideratur.

Ludere